# Diumenge 26 (B) de durant l'any

**Text de l'Evangeli (*Mc* 9,38-43.45.47-48):** En aquell temps, Joan digué a Jesús: «Mestre, hem vist algú que en el teu nom expulsa dimonis i li ho hem prohibit, perquè no ens segueix». Però Jesús digué: «No li ho prohibiu, ja que no hi ha ningú que faci un miracle en nom meu i pugui tot seguit parlar malament de mi, ja que el qui no està contra nosaltres, està amb nosaltres. Perquè tot el qui us doni per beure un vas d'aigua en nom meu perquè sou de Crist, en veritat us dic: no perdrà la seva recompensa.

I el qui escandalitzi un d'aquests petits que creuen en mi, seria millor que se li posés una mola d'ase al voltant del coll i fos tirat al mar.

I si t'escandalitza la teva mà, talla-la: et val més entrar manc en la vida, que, no pas tenint les dues mans, anar a la gehenna, al foc inextingible.

I si el teu peu t'escandalitza, talla'l: et val més entrar coix en la vida, que, no pas tenint dos peus, ser enviat a la gehenna.

I si el teu ull t'escandalitza, llança'l: et val més entrar borni en el regne de Déu, que, no pas tenint dos ulls, ser enviat a la gehenna, on el cuc d'ells no mor i el foc no s'extingeix».

© Albada Editorial / evangeli.net

***«No hi ha ningú que faci un miracle en nom meu i pugui tot seguit parlar malament de mi»***

Mn. Valentí ALONSO i Roig
*(Barcelona, Espanya)*

Avui, segons el model del més actual realitzador de televisió, contemplem Jesús posant foc i corcs a l'indret on cal evitar anar: l'infern, «on el cuc d'ells no mor i el foc no s'extingeix» (Mc 9,48). És una

descripció de l'estat en el que una persona pot quedar quan la seva vida no l'ha portada on volia anar. Podríem comparar-lo al moment en què, conduint el nostre vehicle, prenem una carretera per una altra, pensant-nos que anem bé i anem a parar a un lloc desconegut, on no sabem on som i on no hi volíem anar. Cal evitar anar-hi, sigui com sigui, encara que ens haguem de desprendre de coses aparentment irrenunciables: sense mans (cf. Mc 9,43), sense peus (cf. Mc 9,45), sense ulls (cf. Mc 9,47). Cal voler entrar a la vida o al Regne de Déu encara que sigui sense alguna cosa de nosaltres mateixos.

Possiblement, aquest Evangeli ens porta a la reflexió per a descobrir què tenim, que sigui molt nostre, i que no ens permet anar cap a Déu, —i encara més— què ens fa allunyar-nos de Déu.

Jesús mateix ens orienta per a saber quin és el pecat on ens fan caure les nostres coses (mans, peus i ulls). Jesús parla dels qui fan caure en pecat a un dels petits que creuen en Ell (cf. Mc 9,42). “Fer caure en pecat” és allunyar algú del Senyor. Per tant, valorem en cada persona la seva proximitat amb Jesús, la fe que té.

Jesús ens ensenya que no cal ser dels Dotze o dels deixebles més íntims per a estar amb Ell: «Ja que el qui no està contra nosaltres, està amb nosaltres» (Mc 9,40). Podem entendre que Jesús ho salva tot. És una lliçó de l'Evangeli d'avui: n'hi ha molts que estan més a prop del Regne de Déu del que ens pensem, perquè fan miracles en el nom de Jesús. Com va confessar santa Teresina de l'Infant Jesús: «El Senyor no em podrà premiar segons les meves obres (...). Doncs bé, jo confio que em premiarà segons les seves».

## *Pensaments per a l'Evangeli d'avui*

- «Al mateix temps que honorem sincerament tots els pobles, les seves cultures i tradicions, els convidem respectuosament a escoltar-lo i a obrir-li els seus cors» (Sant Joan Pau II)

- «En veritat, el cristià incoherent fa molt mal i la imatge forta utilitzada per Jesús és molt eloqüent. Per tant, la vida del cristià està en la ruta de la coherència» (Francesc)

- «Seguint l’exemple del Crist, l’Església adverteix els fidels de la trista i lamentable realitat de la mort eterna anomenada també “infern”» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 1.056)